

Editorial

Téma těžké jako smrt

„Po Riu ukončím svoji sportovní kariéru. Uvidím, co mi život přinese a pokusím se užít si poslední chvíle života,“ svěřila se tisku pár týdnů před paralympiádou sedmatřicetiletá Belgičanka Marieke Vervoortová. Sepsala si i seznam věcí, které by ráda stihla předtím, než dobrovolně ukončí svůj život (jednou z položek je údajně akrobatické létání...).

Vozíčkářka, která v Londýně vybojovala zlatou a stříbrnou medaili v jízdě na vozíku na 100 a 200 metrů, trpí nevyčísitelnou degenerativní poruchou a v nemocnicích tráví více času, než na sportovištích. „Každý den trpím hroznými bolestmi a celou noc nespím. Pak usnu na deset minut a jdu trénovat. Rio je můj poslední velký sen,“ sdělila sympatická blondýnka.

Eutanazie je v Belgii povolena od roku 2002 a ročně ji tam podstoupí přibližně 1 400 lidí... Také u nás se chystají poslanci předložit zákon, který legalizuje asistovanou sebevraždu a eutanazii: lékař by ji provedl jen lidem v beznadějném stavu, kteří předem sepsali žádost o důstojnou smrt s úředně ověřeným podpisem. Právě Belgii se tento návrh zákona inspiroje.

Přímá eutanazie je ale podle návrhu krajním řešením – na prvním místě má být možnost tzv. asistované sebevraždy, kdy doktor ke smrti pacientovi pouze „pomůže“ tím, že mu například podá smrtící látku. Počítá se ale s několika pojistkami: musí tomu předcházet aspoň tři dlouhá sezení s pacientem i konzultace s nejméně jedním dalším lékařem. A od podání žádosti musí uplynout nejméně čtyři týdny.

Sami lékaři se ale k uzákonění eutanazie staví většinou negativně. „Poslanci by se měli věnovat důležitějším věcem. Například vyřešit podfinancování a nedostatek personálu v zařízeních, jako jsou hospice,“ říká mluvčí České lékařské komory Michal Sojka.

Ankety, zda by měla být v Česku povolena eutanazie, zatím signalizují, že přibližně tři čtvrtiny populace s eutanazií nesouhlasí. Nicméně jde o natolik závažné téma, že se mu budeme v některém z příštích čísel magazínu podrobněji věnovat.

Jiří Muladi

Pozvánka pro členy OOV na valnou hromadu

Srdečně vás zveme na valnou hromadu spolku Ostravská organizace vozíčkářů (OOV), která se bude konat jako obvykle v jídelně bezbariérového Domu s pečovatelskou službou (DPS) na Horymírově ulici č. 121 v Ostravě-Zábřehu dne **20. října 2016 ve 14 hodin.**

Sídlo OOV

Program:

- Zahájení
- Volba mandátové a návrhové komise
- Zpráva o plnění plánu činnosti a finančního plánu za rok 2015 a 1.–9. měsíc roku 2016
- Zpráva kontrolní a revizní komise za rok 2015 a 1.–9. měsíc roku 2016
- Plán činnosti a finanční rozpočet na rok 2017
- Diskuse
- Schválení návrhu usnesení
- Závěr

Těšíme se na vaši bohatou účast!

Správní rada

Citát

Pesimista si stěžuje na nepříznivý vítr, optimista čeká, až se změní na příznivý, realista přizpůsobí plachty.

*William Arthur Ward
americký spisovatel (1921–1994)*

Kdy má vozíčkář přednost v MHD?

Bud' platí přepravní podmínky nebo nynější chaos...

Naše čtenářka M. B. zaslala Doprávnímu podniku Ostrava dopis s následujícími podněty:

Nastupuji na zastávce Ocelářská do autobusu č. 50. Už v ranních hodinách zaplní autobus mnoho rodičů s dětmi a také maminek s kočárky. Někdy napočítám tři, někdy i čtyři. Všichni halasně zaberou i místa v uličkách, aniž by je řidič napomenul, že není možné přepravovat takový počet kočárků, protože pokud by chtěl nastoupit vozíčkář, nemá šanci.

V úterý 12. 7. na Náměstí míru ve Vítkovicích do autobusu č. 50 (doba odjezdu 14. 03 hod.) nastoupily maminky se třemi kočárky a cyklista s kolem. V případě nutnosti rychlého opuštění autobusu nebo snahy vozíčkáře o přepravu by vznikl problém.

Pokud nebudou prosazována platná ustanovení přepravního řádu či vyhlášky, nic se nezlepší. Chápu, že řidič se nebude angažovat ve vykazování nepřizpůsobivých občanů, kteří reagují svým specifickým způsobem, ale kdo tedy má dbát na pořádek?

Já sama mnohdy volím cestu pěšky, protože zvláště v horkých dnech se pobyt v prostoru prostředků hromadné dopravy stává projevem osobní statečnosti...